

Aitaren egun berezia

Bazen behin, Laia izeneko neskato oso alai bat, 47 urteko aitarekin bizi zena. Laia oso pozik zegoen, egun oso berezia zelako: Aitaren Eguna!

Neskatoa goiz esnatu eta aitaren gelara joan zen irribarre handi batekin. “Egun on, aita! Gaur inoiz ez bezala ospatuko zaitugu!” esan zuen gogotsu. Aitak, erdi lo, irribarre egin eta besarkada estu bat eman zion.

Elkarrekin, eguna hasi zuten Laiak prestatutako bihotz-formako gailetak eta laranja-zukua gosalduz. Ondoren, kolore biziko kartel handi bat marraztu zuten, non “Munduko aitarik onena!” idatzi zuten eta jantokiko horman zintzilikatu zuten.

Arratsaldean, parkera joan ziren pilotan jolastera. Aita pilotaren atzetik joan zen korrika, eta Laia haren atzetik joan zen, etengabe barre eginez. Aitak jaurtiketa ona egiten zuen bakoitzean, Laiak txalo jotzen zuen ozen eta oihu egiten zuen: “Aita onena zara!”.

Eguzkia sartzen hasi zenean, zuhaitz baten azpian eseri eta zeruari begira geratu ziren, kolore laranja eta arrosez distiratzen baitzuen. Laiak burua aitaren magalean jarri eta esan zuen: “Eskerrik asko nire

aita izateagatik eta beti nirekin jolasteagatik”. Aitak begi maitekorrez begiratu eta erantzun zion: “Eta eskerrik asko, Laia, egunero hain berezi sentiarazteagatik”.

Eta horrela, besarkada eta barre artean, egun perfektua amaitu zuten. Laiak bazekien ez zegoela Aitaren Eguna ospatzea baino gauza ederragorik.